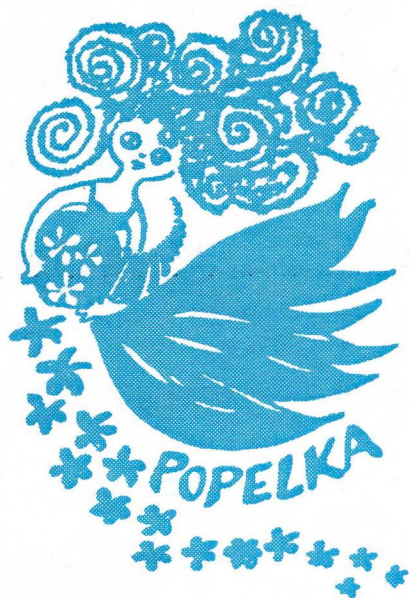

KUKÁTKO

ZPRAVODAJ XV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO DIVADLA PRO DĚTI

Listopad 1996

NA NÁVRH ODBORNÉ POROTY BYLA UDĚLENA TATO ČESTNÁ UZNÁNÍ:

Zdeňce **JANOUSHKOVÉ** za roli Vody ve hře Dagmar Martinčové **MALÁ MOŘSKÁ VÍLA**

Janě **DUBOVÉ** za roli Čertice Teofily ve hře Heleny Lisické a Josefa M. Bourka **ŽENICH PRO ČERTICI**

Petře **HAUSEROVÉ** za roli Baby Jagy ve hře **MRAZÍK**

Petru **HLAVÁČKOVI** za roli Akély v inscenaci hry **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Veronice **BAUEROVÉ** za roli Princezny Sasí ve hře Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

Divadlu **bud'Anebo** Karlovy Vary za autorský přístup k jevištnímu ztvárnění klasické pohádky (**Šípková Růženka**)

NA NÁVRH ODBORNÉ POROTY BYLY UDĚLENY TYTO CENY:

Jiřině **ŠUBRTOVÉ** za roli Aquatiny ve hře Dagmar Martinčové **MALÁ MOŘSKÁ VÍLA**

Kamile **PIVODOVÉ** za roli Nanyanky Pápěrové ve hře Heleny Lisické a Josefa M. Bourka **ŽENICH PRO ČERTICI**

Janě **PECHAROVÉ** za roli Princezny Cecilký ve hře Miroslava Hanuše **DVĚ CECILKY**

Aižbětě **ŠMÍDOVÉ** za roli Ševcovic Cecilký ve hře Miroslava Hanuše **DVĚ CECILKY**

Tomáši **EISNEROVI** za roli Medvěda Balů ve hře **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Jindřichu **HOLUBOVI** za roli Šer-Chána ve hře **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Bohumilu HERZINOVÍ za roli Baghéry ve hře **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Zdeňku BALCAROVÍ za roli Hada Ká ve hře **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Vítu HERZINOVÍ za roli Mauglího ve hře **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Janě INFELDOVÉ za roli Princezny Víry ve hře Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

Jiřímu SUKOVÍ za roli Prince Asita ve hře Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

Kateřině BARANOWSKÉ za loutky k inscenaci hry **LAKOMÁ BARKA** podle Jana Wericha a Jaroslavy Horčíčkové

Kristíně HERZINOVÉ za dramtizaci prózy Rudyarda Kiplinga **MAUGLÍ** a za dramaturgii a kostýmy inscenace **MAUGLÍ**

Lucii AUERSWALDOVÉ za scénu a kostýmy k inscenaci hry Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

Pavlu TRDLOVÍ za režii a scénu inscenace **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Jaroslavu KODEŠOVÍ za režii hry Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

Mladé scéně Ústí nad Labem za inscenaci hry **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Divadelnímu spolku **TYL** Rakovník za inscenaci hry Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

CENA DĚTSKÉ POROTY

Mladé scéně Ústí nad Labem za inscenaci hry **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Divadelnímu spolku **TYL** Rakovník za inscenaci hry Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

ODBORNÁ POROTY RAKOVNICKÉ POPELKY 1996

doporučuje k výběru do programu Jiráskova Hronova 1997

Divadelní spolek **TYL** Rakovník s inscenací hry Blanky Jiruškové **TŘI RUBÍNY**

nominuje do programu Jiráskova Hronova 1997

Mladou scénu Ústí nad Labem s inscenací hry **MAUGLÍ** podle Rudyarda Kiplinga a Kristíny Herzinové

Jen pár slov závěrem

Na otázku, kdože je POPELKA, odpovídá v prvním čísle KUKAČKA sedmi-letá Maruška takto: "To byla taková ta hodná, ale špinavá hoříčička z pohádky. Maminka ji neměla ráda, ale nakonec to dobře dopadlo."

Právda pohádková se od pravdy POPELKY, národní přehlídky, tento-krát odlišuje, neboť v roce 1996 jsme Popelku přistihli v okamžiku, kdy si vykračuje v nových šatech ze svat-by s divadlem, a ne kdy teprve drží v dlani oříšky. Ano, tento ročník byl mimořádný v mnoha směrech. Nejen počtem cen, které odborná po-rota považovala za nutné udělit a tak rozhodnout přístup divadelních soubo-řů k závazné a věčně nedostatkové oblasti, jakou je tvorba pro děti. Le-tošní POPELKA byla a je mimorád-ná v tom, že se zúčastnila oblast dra-maturgická, a to ne pouze osamo-vybrat, ale že uvažovala v intencích těch jevištního ztvárnění, v intencích dramaturgicko-režijní koncepce. Toto konstataování platí zcela, a to i s vědomím, že ne vždy se uvažováni o divadle podařilo zdárně naplnit je-vištně. Všichni víme, že inscenace ni rovina se s rovinou představení může rozcházet, ale to zásadní, to ještě názor a postoj, v představě dojit ke skutečnému souborování a usku-tečným, je pak cestou individuální shodě mezi představovaným a usku-tečným, že dramatický výběr textu umož-va-li všem zúčastněným, to jest insce-nátorům i divákům, že jsme nepla-tali v březce valících se prázdňach floskulí, které neposkytují prostor k jednání a vztahum, nemalej situaci, a následku ani téma. Naopak, grunt-pro vypověd, tedy pro start na ces-tě ke sdělení, ke konkrétnímu téma-tizovanému sdělení co a jak a proč, si všichni připravili vědomě a ne ná-

hodně, a to i přes jisté rozdíly v úrovni. Musím říci, že takovéto dramaturgické směřování je zásadní posun oproti jiným POPELKÁM, i jiným předločkám, musím říci, že to je potěšující pro divadlo jako umělecký fenomén, a především inscenace zhlédmalé i větší, které potěšující poronou. Nakonec hlasy z "dětské poroty", i s přihlédnutím k psychologizování dětského diváka, cosi zásadního vypovídaly.

naho vypořádal.
 Nechci tentokrát hovořit o jednot-
 livých inscenacích. Ne proto, že vše
 podstatné bylo řečeno v rozborových
 seminářích a popsáno ve zpravodajích
 přehlídky, ale proto, že bych mluvil
 o barvě šatů a délce šatů Popelky a
 ne o zásadním faktu, že všichni šaty
 s guštem ušili a že je Popelka nosí.
 To zásadní, to divadelně zásadní,
 jsem se Vám všem zúčastněným, za
 celou porotu, pokusil popsat v před-
 chodzim odstavci.
 Co si lze přát pro příště, je snad
 každý látka nastolená roku

o dalším faktu, že v
ne o zásadním faktu, že
s gusem usílí a že je Popelka nosi
To zásadní, to divadelně zásadní,
jásem se Vám všem zúčastněným, za
celou porotu, pokusil popsat v před-
chozím odstavci.

celou por...
chodím odstavci.
Co si lze přát pro přístě, je snad
jasné. Aby látka udržela, ale aby se
1996 se nejen posouvala výše, takže
dílek po dílku pozvolna přejde od nužek
POP ELKA ještě přesněji a obrazněji
ke floup. Jestě dětského kočárku vy-
stoupila a do kočáru svatebního už
usedla. Přejme ji a sobě at se ji
vzdáti, at má kopu dětí,

celou porci
chodím odstavci.
Co si lze přát pro přístě, je snad
jasné. Aby laťka nastolena roku
1996 se nejen udržela, ale aby se
dálěk po dlíku posouvala výše, takže
POPELKA pozvolna přejde od nužek
ke flópu. Ještě přesněji a obrazněji
stoupila a do kočáru svatebního už
ze řici, že z dětského kočárku vy-
usedla. Přejme ji a sobě at se ji
manželství vydati, at má kopu dětí,
ratolesti to zlobivých, rozverných,
roztomilých, ale vždy a především di-
vadelních. Ale to už je, milí divadel-
níci, na nás, jak se potomci vyvedou.
Je na nás, kdy vědět, že pár facek v
pravý čas vykoná porozumění a to-
pak musí panovat porozumění a to-
lerance a příklad hodný následova-
ní. Jen jedno bychom neměli při vý-
chově Popelčinych dětí opominout,
a to, že divadlo je hra, metafora živo-
ta, a ne upachtěný popis faktů. Ne
reference, ale imaginace.

Vladimir Zajic

Nuže, zlošte vaz.

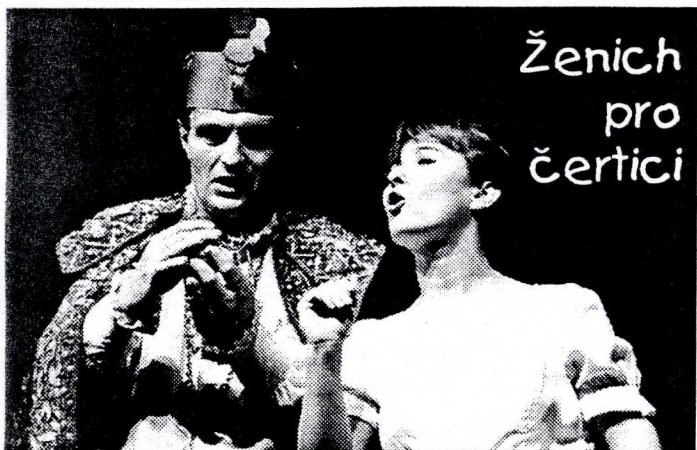
Malá mořská
víla

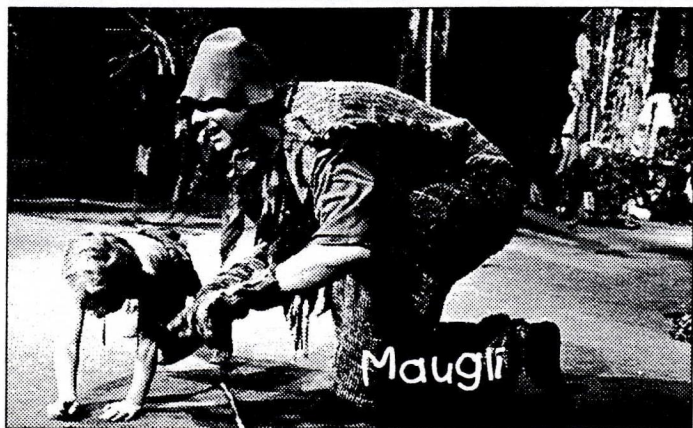
Mrazík

Ženich
pro
čertici

Maugli

Dvě Cecilky

Šípková Růženka

Lakomá
Barka

Tři rubíny

